

Práce je zaměřena na problematiku nezletilých cizinců bez doprovodu na území ČR. Nezletilým cizincem bez doprovodu se rozumí osoba mladší 18 let, která se nachází na území našeho státu bez doprovodu rodičů případně jiných zákonných zástupců a nebo se jejich zákonní zástupci o ní nemohou či nechtějí postarat. Nejčastější příčiny, pro které děti opouštějí svou zemi, patří nedostatek ochrany ze strany státu, rozpad rodiny, strach vyvolaný válečným konfliktem nebo chudoba. Tyto děti jsou v ČR umisťovány do Zařízení pro děti-cizince. Jedná se o státní příspěvkovou organizaci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Její součástí je diagnostický ústav, dětský domov se školou, výchovný ústav, speciální základní škola a praktická škola. Ústřední otázkou, kterou se práce zabývá je, zda část zařízení sídlící v areálu Permon uspokojivě naplňuje potřeby svých klientů. V práci je věnován prostor popisu legislativního kontextu dané oblasti, situace nezletilého bez doprovodu po příchodu na území ČR, některým principům zacházení s dětmi-cizinci a postupům vhodným při jednání s touto skupinou dětí. Dále je blíže charakterizováno Zařízení pro děti-cizince se zaměřením na areál Permon. Teoretická část se zabývá i základními potřebami dětí, potřebami nezletilých bez doprovodu a specifice jejich situace.

Cílem práce je poskytnout ucelený pohled na situaci nezletilých cizinců bez doprovodu umístěných v Zařízení pro děti-cizince, areálu Permon. Hlavním záměrem byl pokus o analýzu potřeb klientů Permonu, objasnění jejich životní situace a posouzení kvality zde poskytovaných služeb. Praktická část je zaměřena především na to, zda zařízení účinně napomáhá k naplňování potřeb svých klientů. Při posuzování saturace potřeb jsem vycházela z teorií potřeb Dunovského, Maslowa a Langmeiera s Matějčkem. Při výzkumu byly použity metody výhradně kvalitativní a to především zúčastněné pozorování, polostrukturované a nestrukturované rozhovory a metoda analýzy dat.